

ГЛАВА IX.

2 Поклонение-то на волхвы-тъ.

Не на мнозинѣ благочестивы чловѣцы было извѣстно рожденіе-то на Христа Спасителя; но царове-тъ земны, учены-тъ и първосвященницы-тъ ничто не знааи за това велико событіе. Нимъ ся то извѣстило тържественно по слѣдующій начинъ:

Изъ далечны страны, отъ востокъ, дошли въ Іерусалимъ трима чловѣцы; тиѣ были волхвы, сирѣчь, мудрецы, които ся занимавали съ науки и издирванія на таинства-та на природж-тѣ. Тѣхно-то странно облѣкло, важныя-тъ имъ видъ, а особенно званіе-то волхвы, возбудили всеобщее вниманіе: зачтото въ него время имали високо понятіе за учены-тъ во восточны-тъ страны. Но причина-та на тѣхно-то пришествіе произвела во всички-тъ жители Іерусалимскы голѣмо удивленіе. Първо-то имъ питање, като стигнали во Іерусалимъ, было: „гдѣ ся намира новорожденный-тъ царь Іудейскый? Ный видѣхме на востокъ звѣздж-тѣ Му и дойдохме да Му ся поклонимъ.“ Това извѣстіе ся разнесло по всичкия градъ; кога чулъ това Иродъ, смутилъ ся, та-кожде и всичкый Іерусалимъ. Властолюбивыя-тъ иноплеменикъ страхувалъ да не ся лиши отъ прѣстола си.

Иродъ свикалъ при себе священницы-тъ и учены-тъ и пыталъ ги: „гдѣ трѣбва да ся роди Христосъ? — „Во Вилеємъ Іудейскый,“ отговорили они; зачтото пророкъ Михей е написалъ слѣдующе-то: „и ты, Вилеєме, земле Іудова, въ ничто не си помалѣкъ отъ главны-тъ градове Іудейскы; зачтото отъ тебе ще излѣзе вождь, който ще упасе народа Ми (Мих. 5. 2). Тогава Иродъ повыкалъ скрышно волхвы-тъ при себе. Той ся обнесълъ съ нихъ твърдѣ любезно и распытвалъ ги за време-то, кога имъ ся явила звѣзда-та. Тиѣ съ простодушіе му рассказали всичко-то. Иродъ ги испратилъ во Вилеємъ, говореци: „идете, испы-